

день, на други въ два, на трети въ година, а за нѣкои трѣбватъ най-малко 10 години, докато имъ узрѣять главитѣ. Ще узрѣять главитѣ ви! И азъ имамъ едно изражение: въ 10 години главитѣ на хсрата ще узрѣять. Слѣдователно, има едно нѣщо, което човѣкъ може да направи безъ Бога, то е грѣхътъ. И тамъ, дѣто има грѣхъ, дѣто има страдания, скърби, мѫчения, ние мислимъ, че дяволътъ е тамъ. Да оставимъ този дяволъ, но азъ виждамъ съврѣменния дяволъ съ цилиндри, съ фракове; азъ виждамъ съврѣменния дяволъ съ щикове, съ пушки; азъ виждамъ съврѣменния дяволъ съ отрови, съ всички перифернелии. Ние търсимъ дявола, но кой ще те заколи? — Брать ти тегли ножъ. За отечеството ще те заколи. Все за отечеството, за народа, за религията. Ама безъ клане не може ли? — Може.

Да се върнемъ сега къмъ Сафио. Праща го неговиятъ Учителъ 20 години на уединение и му казва: „Ще научишъ единъ великъ законъ, и само тогава ще минешъ къмъ втората стадия на своето посвѣщение, да разберешъ смисъла на истинския животъ, да видишъ какъ ще дойде радостта на този свѣтъ. Сега ти живѣешъ въ единъ свѣтъ отъ скърби, трѣбва да завѣршишъ своя изпитъ, да опиташи най-голѣмитѣ скърби, и ако издѣржишъ, ще минешъ въ по-горно положение. Като христианинъ, изпраща го въ пустинята, дѣто 20 години отлично се подвизава. Изпокъсалъ си дрехитѣ, обущата, съвѣршено оголѣлъ. Той билъ единъ отъ виднитѣ римски патриции, отъ високо произхождение биль. Единъ денъ се заражда у него желание да се пооблѣче и си казва: „Е, хубаво е да има човѣкъ едно топло облѣкло, пъкъ и едни здрави обуща, изпоядоха ме тия животни“. Тия животни тамъ, въ пустинята не го считали за постникъ, за светия, използвали него-витѣ крака, хапѣли го. „Толкова години вече, дотегна ми тази храна, все круши, яблъки, сливи“. Дошла му тази мисълъ въ главата и започва да си разсѫждава: „Имамъ такова желание, намирамъ че е законно, най-послѣ душата ми го иска. Двадесетъ години живѣя тукъ, моля се, моля се, никакъвъ гласъ. Нито ангелитѣ, никой не дохожда при мене — всѣки дойде и си замине“. Той ималъ много знания, затова идва единъ денъ при него единъ отъ виднитѣ римски патриций,